

**SIT
Sf. VINERI**
**Calea Moşilor -
Bd. Corneliu Coposu**

©Vlad Eftenie

©Vlad Eftenie

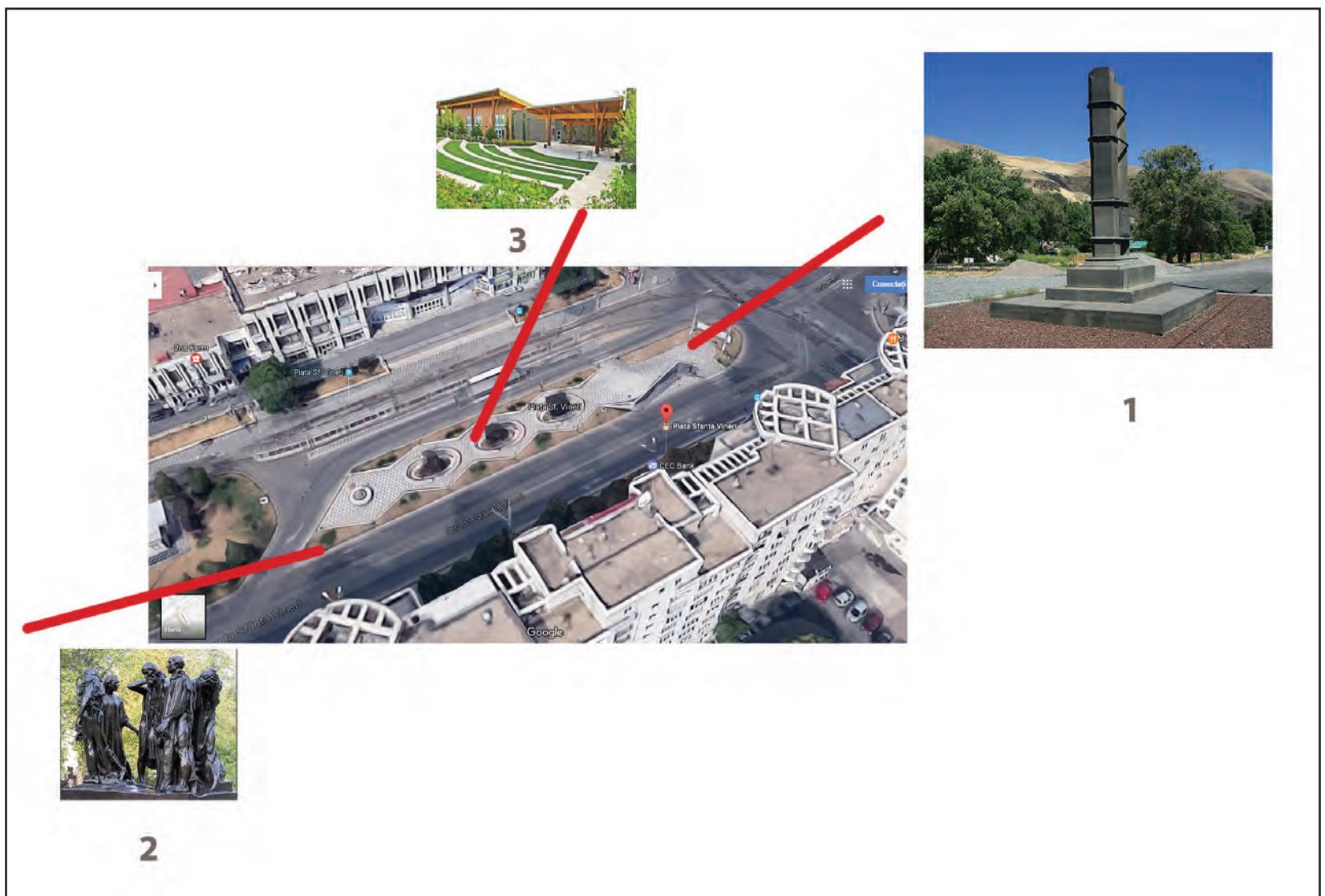
**echipa de lucru /
work team:**

Robert ZOTESCU
arhitect / architect

Victor VELCULESCU
artist

Unul dintre punctele cele mai interesante și mai pline de semnificație ale Capitalei, aflat la debutul a două artere de mare importanță, ca și la intersecția dintre fost zone spirituale și culturale de mare prezență – centrul orașului, pe de o parte, cartierul evreiesc, pe de altă parte, ambele marcate de monumente-etalon – Biserica Sf Vineri (demolată, prezentă aici printr-o mică replică mediocră), Sinagoga. Peste toate acestea s-a suprapus orașul contemporan, ilustrat prin funcțiunea de capăt de linie a traseelor RATB, ca și prin noua clădire care bordează acest loc spre Magazinul Unirii, de mai mulți ani în construcție.

We are on one of the most interesting and full of significance points of the capital, at the beginning of two highways of great importance, as well as at the intersection of former spiritual and cultural high places – the center of the city, on the one hand, the Jewish Quarter, on the other hand, both marked by their monument-standard – the Church of St. Vineri (demolished, present here by a small mediocre replica), the Synagogue. Above all lives the contemporary city, as illustrated by the end-of-line function of the RATB routes, as well as the new building that borders this place to the Unirii Store, has been overlapping for many years in construction.

sugestie de amenajare, propunere Victor Velculescu
setting suggestion, proposal of Victor Velculescu

Victor VELCULESCU

Amplasamentul Sf. Vineri, loc de sub-mahala

În anii 1980, am fost unul dintre martorii demolărilor abuzive din București. În cursul unui deceniu, orașul a fost distrus în mare parte, apoi acoperit cu fronturi de blocuri standard.

Despre amplasamentul Sf. Vineri: în locul fostei biserici este un parc-pasaj așezat între capete de tramvai, autobuz și fronturi masive de blocuri. Amenajarea mi se pare prea puțin funcțională: aproximativ o cincime din teren e trecere de pietoni, iar în rest, întregul loc e transformat într-un veceu *ad-hoc* insalubru, un loc de retragere al drojdierilor. În spatele peticelor de verdeată și o mizerie de nedescris. Mare păcat să se piardă acest petic de pământ-verdeată din centrul aglomerat al orașului...

Punctual, locul trebuie să ne amintească de lăcașul de cult ce a existat acolo. Așadar, neapărat va trebui să existe o piatră comemorativă într-un colț al „parcului”. În același timp, în acea zonă au fost distruse mai multe clădiri istorice. Au dispărut și frumuseți de străzi apartinând diferitelor minorități care au populat zona – cele mai cunoscute fiind cele din Cartierul Evreiesc. În alt colț al parcului va trebui, așadar, amintit și acest fapt – printre-unul doilea monument.

Restul parcului trebuie să fie o oază, un spațiu cultural: poate există o mică scenă pentru scurte concerte sau piese de teatru, de asemenea, pot fi susținute numeroase expoziții în aer liber – de fotografie, de arhitectură, alte diferite proiecte interesante (Teatrul Masca, OAR, Galeria 9 – toate aceste instituții care au nevoie de ieșire în public sunt la doi pași).

Important este să fie păstrată istoria spirituală a locului prin evenimente culturale.

Din fericire, cineva a salvat administrativ acest spațiu liber. Se cuvine să îl aducem la valoarea cuvenită. E meritul câtorva oameni că acest spațiu a fost salvat și oarecum amenajat. Din păcate, fără funcționalitate bine definită, el va rămâne doar un alt loc în paragină al Capitalei: un loc insalubru, unde se acuiaza mahalagii betivi ce-si caută locuri ferite.

Rezumând, eu propun următoarele:

- 1) un monument în amintirea bisericii Sf. Vineri;
- 2) un monument în amintirea celor prigoniți prin demolări;
- 3) un amfiteatru plin de verdeată, posibil de folosit și ca loc de expoziții.

Sf. Vineri location, an under-slum place

In the 1980s, I was one of the witnesses of the abusive demolitions in Bucharest.

Over the course of a decade, the city was largely destroyed, then covered with standard block fronts.

About St. Vineri Site: instead of the former church, there is a passageway set between tramway heads, bus and massive block fronts. The layout seems to me to be less functional: while about one-fifth of the land is a pedestrian crossing, the rest is turned into an *ad-hoc* insalubrious area, a place of retreat for the drunks. Behind the patches of greenery there is an indescribable mess. Great pity to lose this patch of earth-verdure in the crowded city center... Instead, the place must remind us of the place of worship that existed there. So, there will surely be a commemorative stone in a corner of the „park”. At the same time, several historic buildings were destroyed in that area. Nice streets belonging to the different minorities that inhabited the area disappeared – the most well-known are those in the Jewish Quarter. In another corner of the park, this fact must also be remembered – through a second monument.

The rest of the park must be an oasis, a cultural space: there may be a small stage for short concerts or plays, as well as numerous outdoor exhibitions – photography, architecture, other interesting projects (The Masca Theater, OAR, Gallery 9 – all these institutions that need public exit are in the very neighborhood).

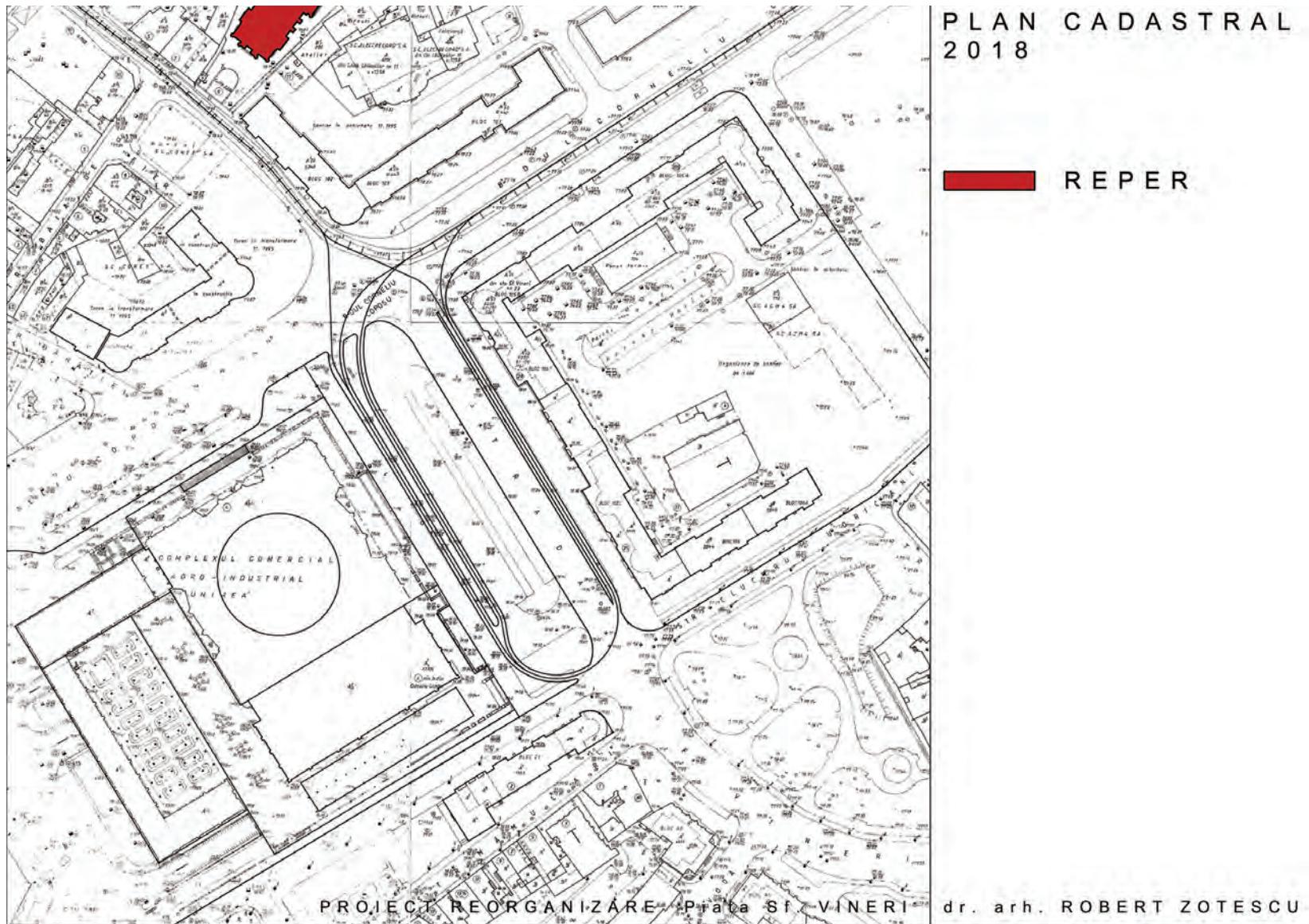
It is important to preserve the spiritual history of the place through cultural events.

Fortunately, someone has administratively saved this free space. It is appropriate to bring it to the proper value. It is the merit of some people that this space has been saved and somewhat arranged. Unfortunately, with no well-defined functionality, it will remain just another place in the sidelines of the Capital: a savage place where the inhabitants of the slum are looking for a hide shelter.

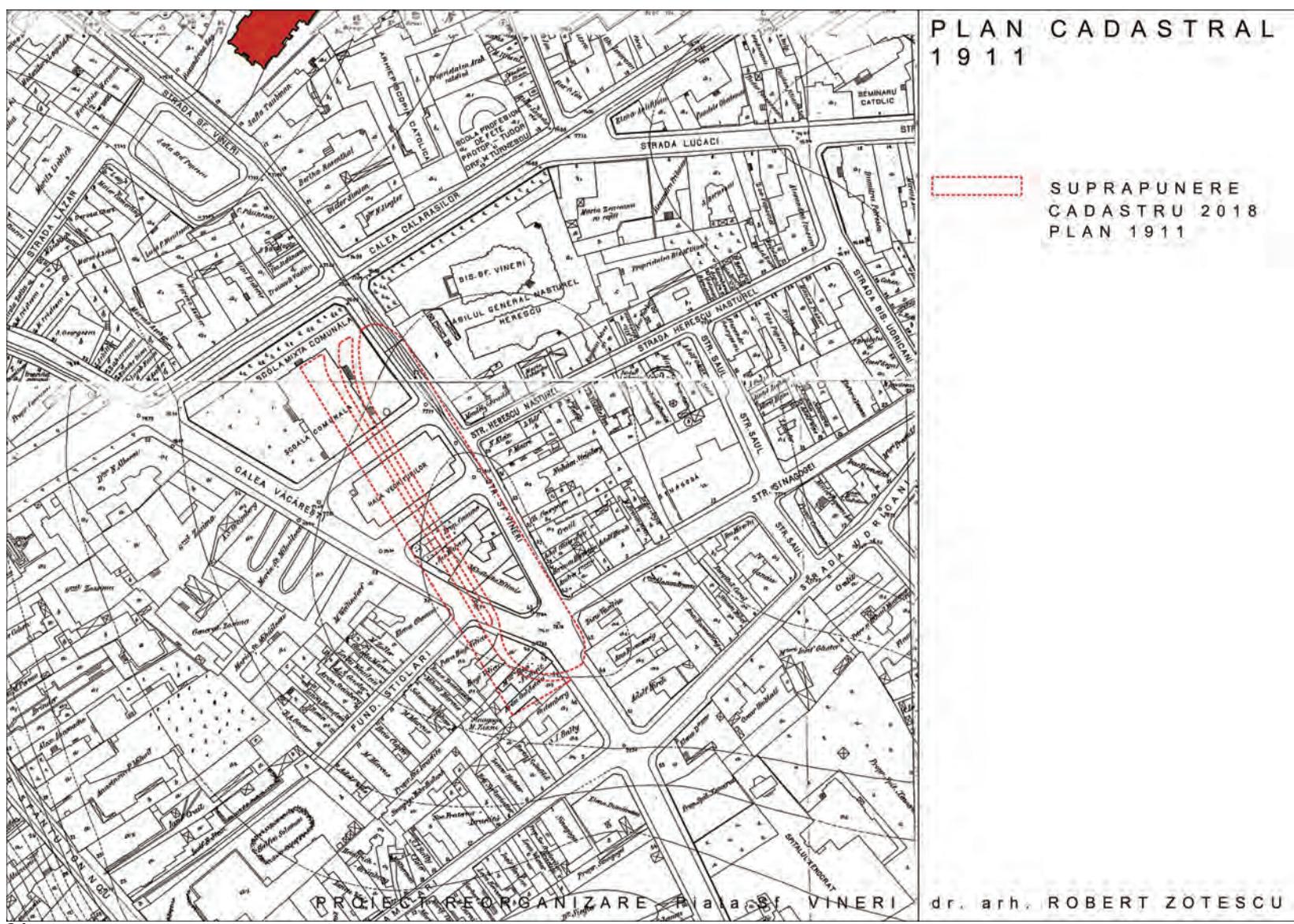
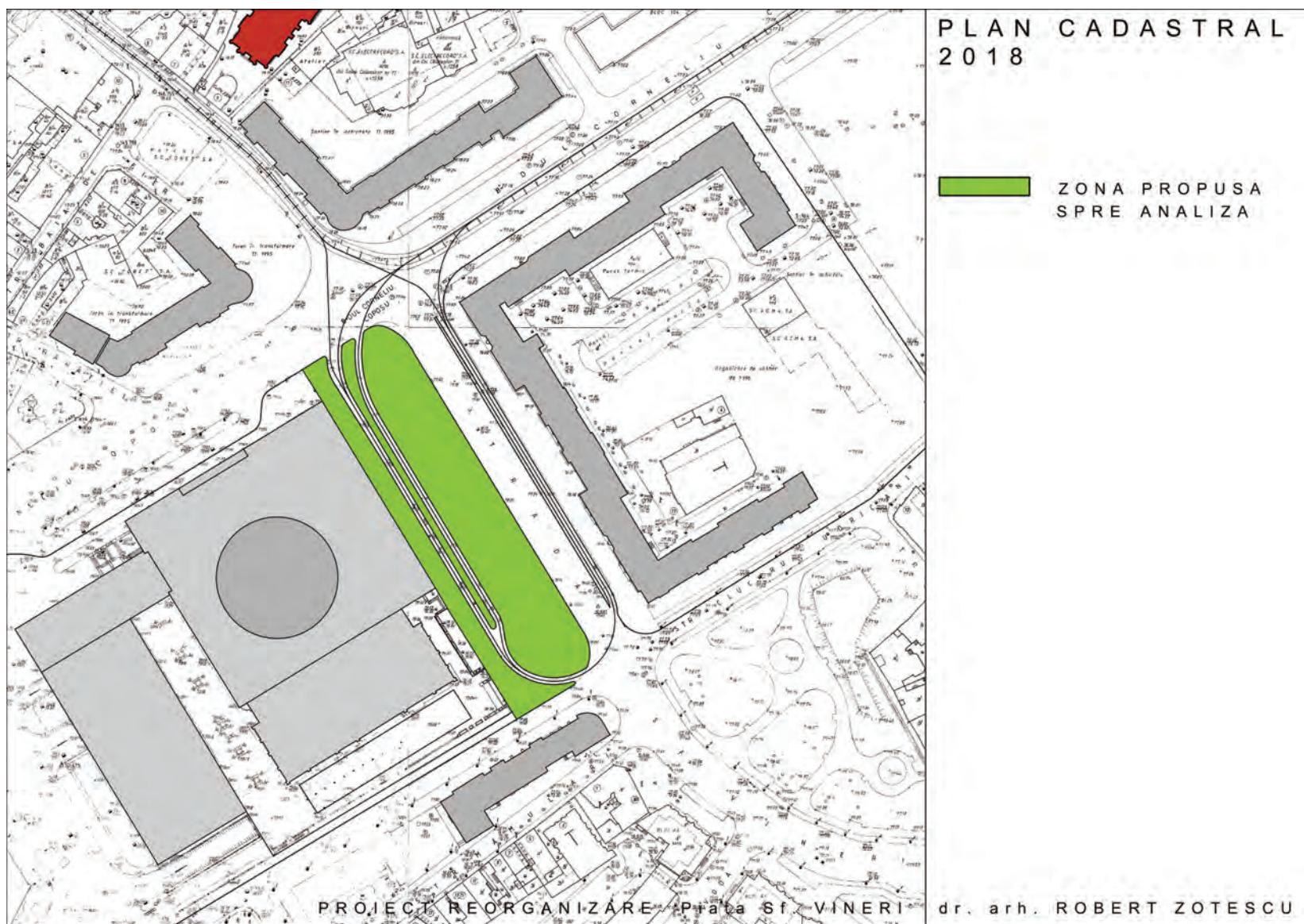
Summing up, I propose the following:

- 1) a monument to the memory of the St. Vineri church;
- 2) a monument in memory of those hunted by demolitions;
- 3) an amphitheater full of greenery, possible to use as a place for exhibitions.

(english translation: Măriuca Mănescu)

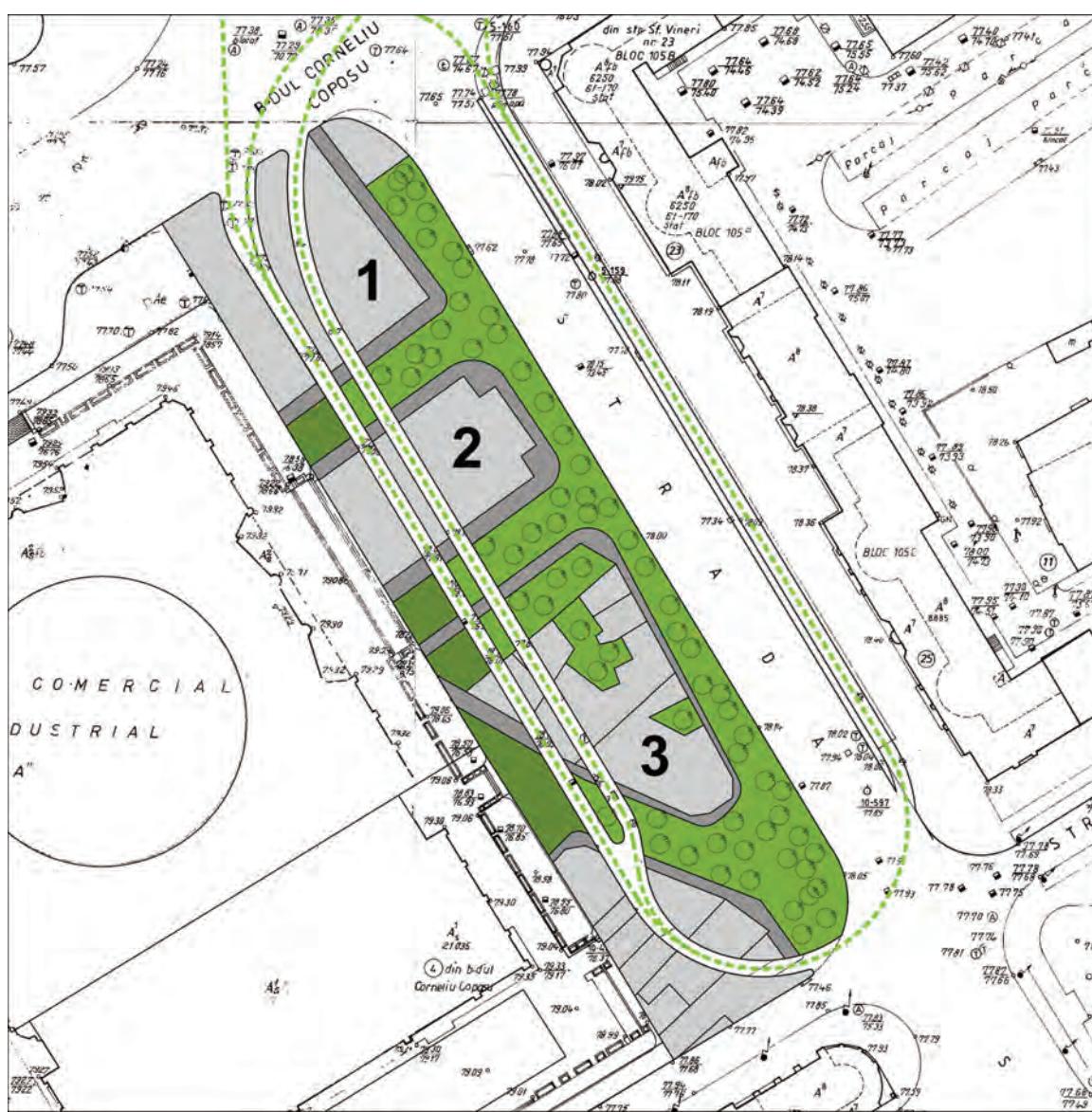

Bucharest, reinvented places / 3rd District

dr. arh. ROBERT ZOTESCU

1- amplasare monument în amintirea bisericii Sf. Vineri

2- hala Vechiturilor - amplasare monument comemorativ demolari

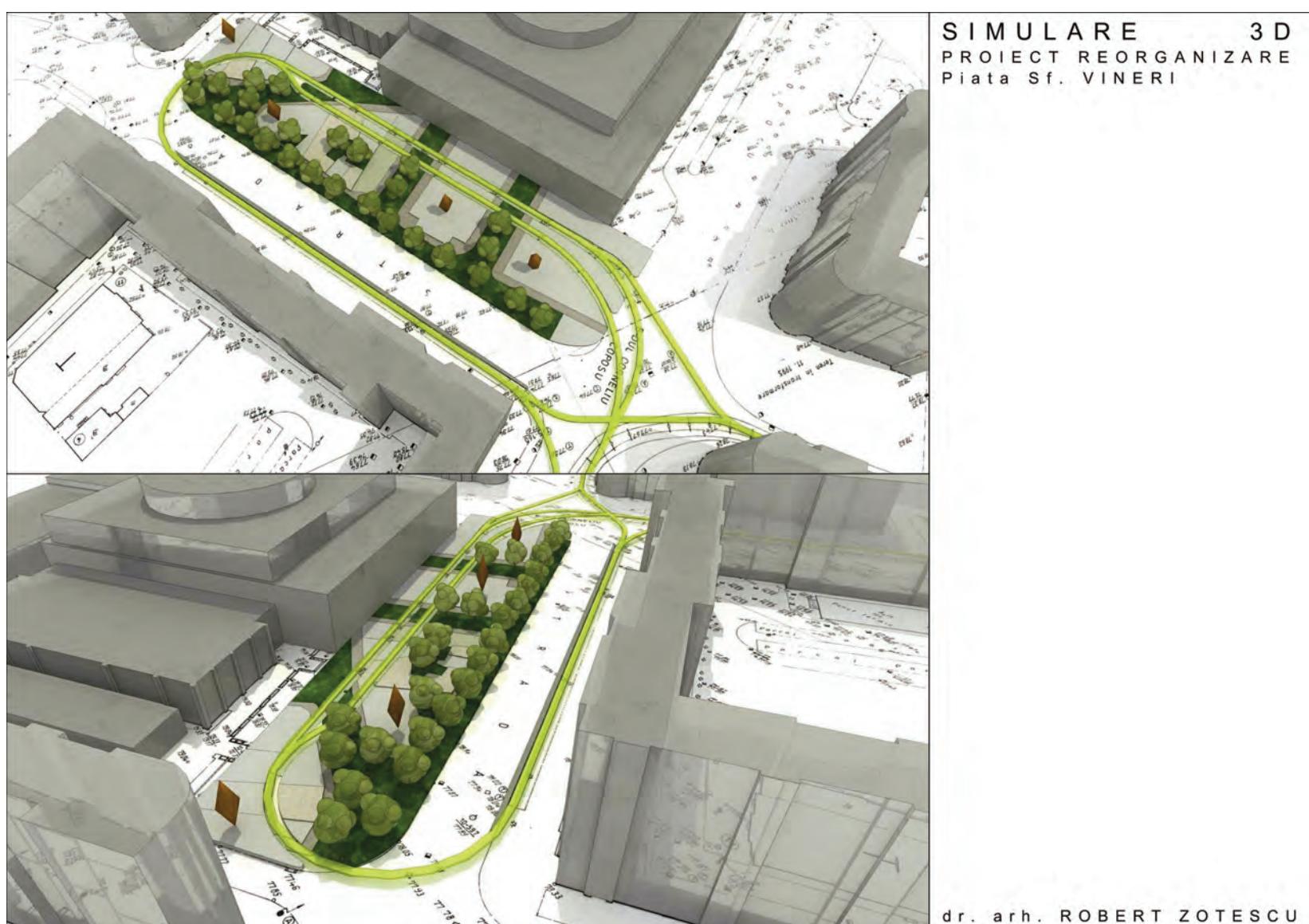
3- amfiteatru de verdeata-spatiu expozițional

dr. arh. ROBERT ZOTESCU

Bucharest, reinvented places / 3rd District

dr. arh. ROBERT ZOTESCU

dr. arh. ROBERT ZOTESCU

SIMULARE 3 D
PROIECT REORGANIZARE
Piata Sf. VINERI

1

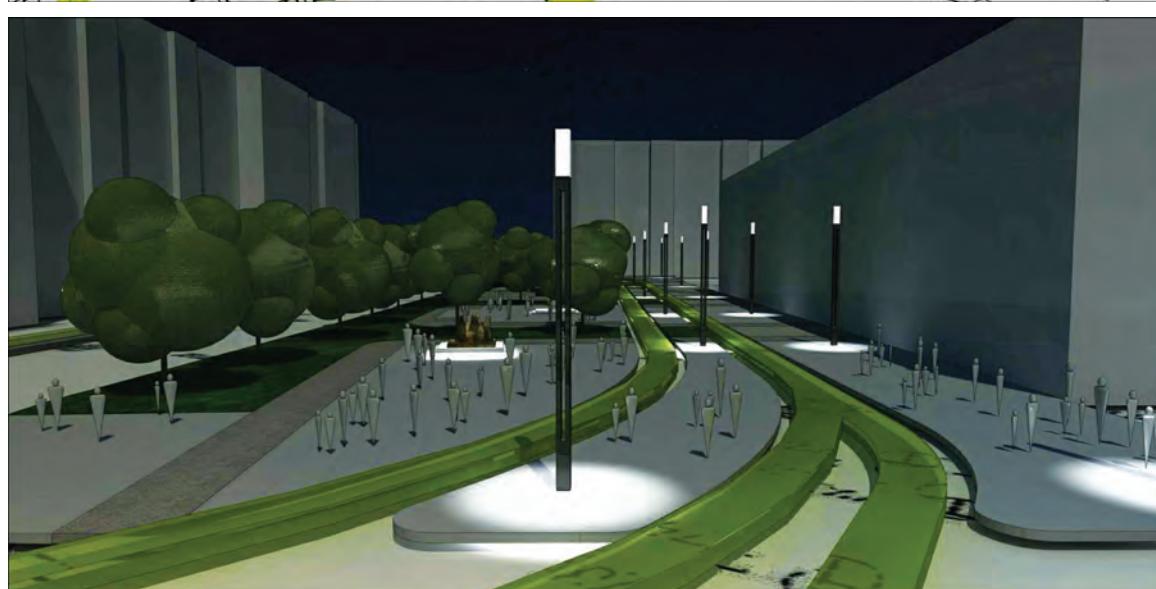
GRUP STATUAR
"LE BOURGEOIS DE CALAIS"
COMEMORAREA CELOR PRIGONITI
PRIN DEMOLARI

2

MONUMENT DE MARCARE A
ORASULUI PIERDUT

dr. arh. ROBERT ZOTESCU

SIMULARE 3 D
PROIECT REORGANIZARE
Piata Sf. VINERI

SIMULARE DE NOAPTE

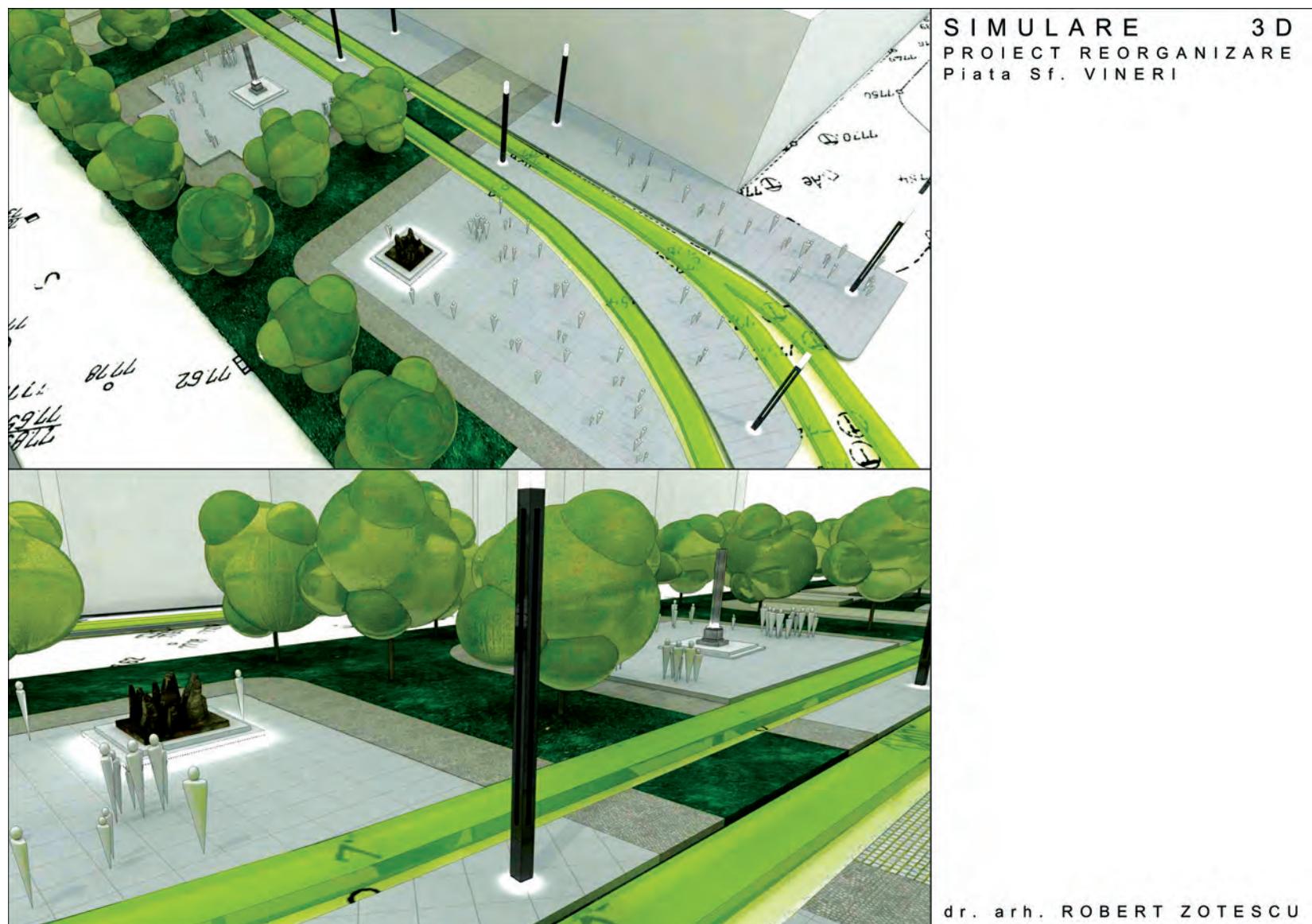
SIMULARE DE ZI

dr. arh. ROBERT ZOTESCU

Robert ZOTESCU
Amenajare urbană, Piața Sfânta Vineri

Spațiul public urban nu este doar un loc de interacțiune, ci și unul de memorie colectivă. Distrugerea urbană ce a avut loc în anii '80 a dus la o cicatrice în memoria colectivă și la pierderea unui țesut urban valoros atât prin memorie urbană, cât și prin calitatea arhitecturală.

Amenajarea propusă se dorește un exercițiu de memorie prin care se creează o legătură între țesutul urban de la 1911 și cel prezent. Insula propusă spre amenajare se suprapune fericit peste foata hală a antichităților. Însuși numele acestui imobil pierdut duce cu gândul la memorie și este o coincidență fericită. Prin recrearea țesutului urban de la 1911 am propus o serie de mici scuaruri și în negativ am transformat vechiul spațiu carosabil în spațiu verde. Scuarurile vor fi evidențiate prin sculpturi menite să sublinieze un moment istoric marcat atât de tragedia umană, cât și de cea urbană.

Urban planning. Sfânta Vineri (Church) Square

Public urban space is not only a place of interactions, but one of collective memory. The urban destruction of the 80's traced a scar in the collective memory and caused the loss of urban tissue of great value in terms of urban memory and architectural quality.

The planning proposal aims to be a memory exercise through which a link between the urban tissue of 1911 and the current one is created. The proposed built ensemble is fortunately superposing on the former antiques hall. Even the name of this lost building makes you think to memory and this is a happy coincidence. By recreating the urban tissue of 1911, we proposed a series of small squares and we transformed the former roadway space in green space. The squares will be marked by sculptures meant to emphasize a historical moment affected by both human and urban tragedies.

(english translation: Măriuca Mănescu)